

32001L0017

L 110/28

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

20.4.2001

DYREKTYWA 2001/17/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 19 marca 2001 r.
w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2 i art. 55,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich, innych niż ubezpieczenia na życie ⁽⁴⁾, uzupełniona przez dyrektywę 92/49/EWG ⁽⁵⁾, i pierwsza dyrektywa Rady 79/267/EWG z dnia 5 marca 1979 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie bezpośrednich ubezpieczeń na życie ⁽⁶⁾, uzupełniona przez dyrektywę 92/96/EWG ⁽⁷⁾, przewidują pojedyncze zezwolenia dla zakładów ubezpieczeń, przyznawane przez organ

nadzorujący Państwa Członkowskiego pochodzenia. Takie pojedyncze zezwolenie pozwala zakładowi ubezpieczeniowemu na prowadzenie działalności we Wspólnocie przez prowadzenie lub swobodne świadczenie usług bez kolejnych zezwoleń przyjmującego Państwa Członkowskiego, na podstawie zasady wyłącznego ostrożnościowego nadzoru Państwa Członkowskiego pochodzenia.

- (2) Dyrektywy dotyczące ubezpieczenia, przewidujące pojedyncze zezwolenie dla zakładów ubezpieczeń na działalność w obrębie Wspólnoty, nie zawierają zasad koordynujących w przypadku postępowania likwidacyjnego. Zakłady ubezpieczeniowe, podobnie jak inne finansowe instytucje, są bezpośrednio wyłączone z zakresu rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego ⁽⁸⁾. W interesie właściwie funkcjonującego rynku wewnętrznego i w celu ochrony wierzycieli leży, aby tego rodzaju zasady koordynujące dla postępowań likwidacyjnych w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń ustalone zostały na szczeblu wspólnotowym.
- (3) Przepisy koordynujące należy ustanowić również w celu zapewnienia, że środki odnoszące się do reorganizacji, przyjęte przez właściwe władze Państw Członkowskich w celu zachowania lub przywrócenia dobrej kondycji finansowej zakładu ubezpieczeń oraz maksymalnej ochrony przed likwidacją, powodują skutki w całej Wspólnocie. Środki odnoszące się do reorganizacji, wchodzące w zakres niniejszej dyrektywy, bardziej godzą w prawa nabyte innych stron, niż samych zakładów ubezpieczeń. Środki, przewidziane w art. 20 dyrektywy 73/239/EWG i w art. 24 dyrektywy 79/267/EWG należy włączyć w zakres niniejszej dyrektywy, z zastrzeżeniem, by były zgodne z warunkami zawartymi w definicji środków odnoszących się do reorganizacji.
- (4) Niniejsza dyrektywa ma zakres wspólnotowy i dotyczy zakładów ubezpieczeń określonych w dyrektywach 73/239/EWG i 79/267/EWG mających siedzibę główną we Wspólnocie, oddziałów zakładów ubezpieczeń na obszarze Wspólnoty, posiadających siedzibę główną w państwach trzecich oraz wierzycieli będących rezydentami we Wspólnocie. Niniejsza dyrektywa nie reguluje skutków związanych ze środkami odnoszącymi się do reorganizacji i postępowaniem likwidacyjnym w stosunku do państw trzecich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 19.3.1987, str. 5. i
Dz.U. C 253 z 6.10.1989, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 319 z 30.11.1987, str. 10.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 1989 r. (Dz.U. C 96 z 17.4.1989, str. 99), potwierdzona dnia 27 października 1999 r., wspólne stanowisko Rady z dnia 9 października 2000 r. (Dz.U. C 344 z 1.12.2000, str. 23) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2001 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3. Dyrektywa zmieniona ostatnio przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 95/26/WE (Dz.U. L 168 z 18.7.1995, str. 7).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie, zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa o ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 63 z 13.3.1979, str. 1. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 95/26/WE.

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie, zmieniająca dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa dotycząca ubezpieczeń na życie) (Dz.U. L 360 z 9.12.1992, str. 1).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 160 z 30.6.2000, str. 1.

- (5) Niniejsza dyrektywa powinna obejmować postępowania likwidacyjne bez względu na to, czy zostały wszczęte z powodu niewypłacalności czy z innych powodów, dobrowolnie czy przymusowo. Powinna być stosowana do postępowania wspólnego, określonego przez przepisy krajowe Państwa Członkowskiego pochodzenia, zgodnie z art. 9, zawierającego upłynnienie aktywów zakładu ubezpieczeń i podział uzyskanych z nich wpływów. W zakres niniejszej dyrektywy należy włączyć również procedurę likwidacyjną, o ile jej podstawą nie jest niewypłacalność, powodująca pierwszeństwo wypłat roszczeń ubezpieczeniowych, zgodnie z art. 10. Roszczenia pracowników zakładu ubezpieczeniowego wynikające z umów i stosunku zatrudnienia przenoszone są na krajowy program gwarancji płac; przeniesione w ten sposób roszczenia zaspokajane są na podstawie regulacji określonych przez prawo krajowe Państwa Członkowskiego pochodzenia (*lex concursus*) zgodnie z zasadami niniejszej dyrektywy. Przepisy niniejszej dyrektywy stosowane są odpowiednio do różnych przypadków postępowań likwidacyjnych.
- (6) Przyjęcie środków odnoszących się do reorganizacji nie wyklucza otwarcia procedury likwidacyjnej. Procedury likwidacyjne mogą być otwarte w przypadku braku lub w następstwie przyjęcia środków odnoszących się do reorganizacji i mogą zakończyć się postępowaniem układowym lub przy pomocy podobnych środków, w tym środków odnoszących się do reorganizacji.
- (7) W definicji oddziału, zgodnie z istniejącymi zasadami niewypłacalności, należy brać pod uwagę pojedynczą osobę prawną w zakładzie ubezpieczeń. W ustawodawstwie Państwa Członkowskiego pochodzenia określa się sposób, w jaki w postępowaniu likwidacyjnym zakładu ubezpieczeń potraktowane zostaną aktywa i pasywa będące w posiadaniu niezależnych osób, posiadających stałe upoważnienie do działania jako agent w imieniu zakładu ubezpieczeń.
- (8) Należy dokonać rozróżnienia pomiędzy kompetentnymi władzami do spraw środków odnoszących się do reorganizacji i postępowania likwidacyjnego oraz organów nadzoru w zakładach ubezpieczeń. Zależnie od ustawodawstwa Państwa Członkowskiego, właściwe władze mogą mieć charakter administracyjny lub sądowy. W niniejszej dyrektywie nie dąży się do harmonizacji prawa krajowego dotyczącego przenoszenia kompetencji pomiędzy tymi władzami.
- (9) W niniejszej dyrektywie nie czyni się starań w celu harmonizacji ustawodawstwa krajowego dotyczącego środków odnoszących się do reorganizacji i postępowań likwidacyjnych, ale celem jej jest zapewnienie wzajemnego uznawania przez Państwa Członkowskie ustawodawstwa dotyczącego środków odnoszących się do reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń, a także niezbędnej współpracy. Niniejsze wzajemne uznanie urzeczywistniane jest w niniejszej dyrektywie poprzez zasady jedności, uniwersalności, koordynacji, jawności, równego traktowania i ochrony wierzycieli ubezpieczeniowych.
- (10) Tylko właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia powinny zostać umocowane do podejmowania decyzji w sprawie postępowania likwidacyjnego, dotyczącego zakładów ubezpieczeń (zasada jedności). Takie postępowania powinny skutkować na obszarze całej Wspólnoty i być uznawane przez wszystkie Państwa Członkowskie. Wszystkie aktywa i pasywa zakładu ubezpieczeń jako generalna zasada powinny być uwzględniane w postępowaniu likwidacyjnym (zasada uniwersalności).
- (11) W Państwie Członkowskim pochodzenia decyzja dotycząca likwidacji zakładu ubezpieczeń, samo postępowanie likwidacyjne i jego skutki, zarówno merytoryczne, jak i proceduralne w stosunku do osób i stosunków prawnych, z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w niniejszej dyrektywie, powinny podlegać prawu tego państwa. Zatem wszystkie warunki związane z otwarciem, prowadzeniem i zamknięciem postępowania likwidacyjnego generalnie podlegają zasadom prawa krajowego Państwa Członkowskiego pochodzenia (*lex concursus*). Niniejsza dyrektywa, w celu ułatwienia jej stosowania, zawiera niekompletny wykaz aspektów, które w szczególności podlegają generalnym zasadom prawa Państwa Członkowskiego pochodzenia.
- (12) Organy nadzoru Państwa Członkowskiego pochodzenia i podobne organy we wszystkich innych Państwach Członkowskich informowane są w trybie pilnym o otwarciu postępowania likwidacyjnego (zasada koordynacji).
- (13) Niezmiernie ważne jest, aby osoby ubezpieczone, właściciele polis, beneficjenci i wszystkie poszkodowane strony miały prawo podjęcia działań wobec zakładu ubezpieczeń z tytułu roszczenia powstałego na skutek działalności ubezpieczeniowej i były chronione w postępowaniu likwidacyjnym. Niniejszej ochronie nie podlegają roszczenia, które nie powstały w wyniku zobowiązań wynikających z umów ubezpieczeniowych lub działalności ubezpieczeniowej, ale w czasie ich negocjacji, w rezultacie odpowiedzialności cywilnej, spowodowanej przez agenta, za którą, zgodnie z prawem mającym zastosowanie do umów lub operacji ubezpieczeniowych, nie jest on osobiście odpowiedzialny w ramach takiej umowy lub operacji ubezpieczeniowej. Dla osiągnięcia tego celu Państwa Członkowskie powinny zapewnić specjalne traktowanie wierzycieli ubezpieczeniowych, zgodnie z jedną z dwu możliwych metod, o których mowa w niniejszej dyrektywie. Państwa Członkowskie mogą wybierać pomiędzy przyznaniem roszczeniom ubezpieczeniowym absolutnego pierwszeństwa przed innymi roszczeniami w odniesieniu do aktywów stanowiących techniczną rezerwę lub nadaniem roszczeniom ubezpieczeniowym szczególnej rangi, gdzie pierwszeństwo przed nimi mają tylko roszczenia dotyczące wynagrodzenia, opieki społecznej, podatków i praw rzeczowych w stosunku do całości aktywów zakładu ubezpieczeń. Żadna z tych dwu metod, przewidzianych

- w niniejszej dyrektywie, nie stanowi przeszkody dla Państwa Członkowskiego przy ustaleniu kolejności pomiędzy różnymi kategoriami roszczeń z tytułu ubezpieczenia.
- (14) Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić właściwą równowagę pomiędzy ochroną wierzycieli ubezpieczeniowych a innymi uprzywilejowanymi wierzycielami, chronionymi przez prawo krajowe Państwa Członkowskiego, ale nie harmonizuje różnych, istniejących w Państwie Członkowskim, systemów uprzywilejowanych wierzycieli w Państwach Członkowskich.
- (15) Dwie fakultatywne metody zaspokajania roszczeń ubezpieczeniowych uważane są w znacznym stopniu za równoważne. Pierwsza metoda zapewnia przejęcie aktywów stanowiących techniczną rezerwę na roszczenia ubezpieczeniowe, zaś druga zapewnia im pozycję w kolejce wierzycieli, których roszczenia zaspokajane są nie tylko z technicznej rezerwy, ale z całości aktywów zakładu ubezpieczeń.
- (16) Państwa Członkowskie, które w celu ochrony wierzycieli ubezpieczeniowych wybierają metodę przyznawania roszczeniom ubezpieczeniowym absolutnego pierwszeństwa w odniesieniu do aktywów stanowiących techniczną rezerwę, powinny zobowiązać swoje zakłady ubezpieczeniowe do ustanowienia i prowadzenia na bieżąco specjalnego rejestru tego rodzaju aktywów. Niniejszy rejestr jest użytecznym narzędziem do identyfikacji aktywów przeznaczonych na roszczenia.
- (17) W celu wzmocnienia równowagi pomiędzy oboma metodami zaspokajania roszczeń niniejsza dyrektywa zobowiązuje Państwa Członkowskie, które zastosują metodę ustaloną w art. 10 ust. 1 lit. b), aby żądały od każdego zakładu ubezpieczeń przedstawienia — w każdej chwili i niezależnie od możliwej likwidacji — roszczeń, które zgodnie z tą metodą mogą mieć pierwszeństwo w stosunku do roszczeń ubezpieczeniowych i które zarejestrowane są na kontach zakładu ubezpieczeń w aktywach, w stosunku do których obowiązujące dyrektywy ubezpieczeniowe zezwalają na tworzenie technicznej rezerwy.
- (18) Państwo Członkowskie pochodzenia powinno być w stanie zapewnić, że jeżeli prawa wierzycieli ubezpieczeniowych przeniesione zostały na program gwarancji płac ustanowiony w tym Państwie Członkowskim pochodzenia, roszczenia z tego programu nie podlegają zaspokojeniu na podstawie niniejszej dyrektywy.
- (19) Otwarcie postępowania likwidacyjnego powinno pociągać za sobą wycofanie zezwolenia na prowadzenie działalności przyznanego zakładowi ubezpieczeń, o ile nie zostało ono wcześniej wycofane.
- (20) Decyzja o otwarciu postępowania likwidacyjnego, skutkująca zgodnie z zasadą uniwersalności w całej Wspólnocie, powinna być tam odpowiednio rozpowszechniona. W celu ochrony zainteresowanych stron decyzja winna być opublikowana zgodnie z procedurami Państwa Członkowskiego pochodzenia oraz w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, a następnie przy pomocy jakichkolwiek innych środków, o których na swoim terytorium decydują organy nadzoru, upowszechniana w innych Państwach Członkowskich. Oprócz publikacji decyzji należy o niej zawiadomić indywidualnych znanych wierzycieli będących rezydentami we Wspólnocie, a informacja taka powinna zawierać co najmniej te elementy, które wyszczególniono w niniejszej dyrektywie. Likwidatorzy winni również na bieżąco informować wierzycieli o postępach w postępowaniu likwidacyjnym.
- (21) Wierzyciele w postępowaniu likwidacyjnym mają prawo wnoszenia skarg i przedkładania pisemnych uwag. Roszczenia wierzycieli będących rezydentami w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie pochodzenia traktowane są tak samo jak roszczenia w Państwie Członkowskim pochodzenia bez dyskryminacji z powodów narodowościowych lub miejsca zamieszkania (zasada równego traktowania).
- (22) Niniejszą dyrektywę powinno stosować się do środków odnoszących się do reorganizacji przyjętych przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, których zasady są podobne *mutatis mutandis* do ustalonych w postępowaniu likwidacyjnym. Publikowanie niniejszych środków odnoszących się do reorganizacji ograniczone jest do przypadku, gdy w Państwie Członkowskim pochodzenia odwołać mogą się strony inne niż zakład ubezpieczeń. Jeżeli środki odnoszące się do reorganizacji odnoszą się wyłącznie do praw udziałowców, w tym członków lub pracowników zakładu ubezpieczeniowego, właściwe władze mogą określić sposób, w jaki zaangażowane strony będą poinformowane zgodnie ze stosownym ustawodawstwem.
- (23) Niniejsza dyrektywa przewiduje zasady koordynacji w celu określenia prawa stosowanego do środków odnoszących się do reorganizacji i postępowania likwidacyjnego zakładów ubezpieczeniowych. Celem niniejszej dyrektywy nie jest stanowienie przepisów prawa prywatnego międzynarodowego wskazującego właściwe prawo stosowane do umów i innych stosunków prawnych. W szczególności niniejsza dyrektywa nie reguluje przepisów stosowanych do istniejących umów, praw i obowiązków stron czy oceny zadłużenia.
- (24) Generalna zasada tej dyrektywy, zgodnie z którą środki odnoszące się do reorganizacji i postępowania likwidacyjnego podlegają prawu krajowemu Państwa Członkowskiego pochodzenia, ma szereg wyjątków w celu ochrony uprawnionych oczekiwań i pewności określonych transakcji w Państwach Członkowskich innych niż Państwo Członkowskie pochodzenia. Wyjątki te dotyczą skutków

postępowania likwidacyjnego lub środków odnoszących się do reorganizacji w określonych umowach i prawach rzeczowych stron trzecich, zastrzeżenia własności rzeczy sprzedanej, roszczeń wzajemnych, rynków regulowanych, szkodliwych działań nabywców ze strony trzeciej i spraw sądowych w toku.

- (25) Wyjątki dotyczące skutków stosowania środków likwidacyjnych i środków odnoszących się do reorganizacji w określonych umowach i prawach, określonych w art. 19, powinny zostać ograniczone do wymienionych tam skutków i nie powinny zawierać żadnych innych spraw związanych ze środkami odnoszącymi się do reorganizacji i postępowania likwidacyjnego, takich jak zgłoszenie, weryfikacja, dopuszczalność i zaszerogowanie roszczeń odnoszących się do umów i praw regulowanych przez prawo krajowe Państwa Członkowskiego pochodzenia.
- (26) Wobec skutków środków reorganizacyjnych lub postępowania likwidacyjnego dotyczącego aktywów lub prawa zakładu ubezpieczeń, które są przedmiotem sprawy sądowej w toku, wyjątkowo znajduje zastosowanie prawo krajowe Państwa Członkowskiego, w którym odbywa się sprawa, a nie prawo krajowe Państwa Członkowskiego pochodzenia. Skutki tego rodzaju środków lub postępowania likwidacyjnego w stosunku do indywidualnych działań egzekucyjnych wynikających z takiego postępowania podlegają prawu krajowemu Państwa Członkowskiego pochodzenia, zgodnie z ogólną zasadą niniejszej dyrektywy.
- (27) Wszystkie osoby, które mają uzyskać lub przekazać informacje w związku z procedurami dotyczącymi komunikacji ustalonymi w niniejszej dyrektywie, obowiązują tajemnicą zawodową w ten sam sposób, jaki ustalono w art. 16 dyrektywy 92/49/EWG i art. 15 dyrektywy 92/96/EWG, z wyjątkiem organów sądowych, które obowiązują szczególnie ustawodawstwo krajowe.
- (28) Wyłącznie w celu stosowania przepisów niniejszej dyrektywy do środków odnoszących się do reorganizacji i postępowania likwidacyjnego dotyczącego oddziałów zakładu ubezpieczeń znajdującego się we Wspólnocie, którego główna siedziba znajduje się w państwie trzecim, Państwo Członkowskie pochodzenia jest określone jako Państwo Członkowskie, w którym ulokowany jest oddział, organy nadzoru i właściwe władze jako władze tego Państwa Członkowskiego.
- (29) Jeżeli oddziały zakładu ubezpieczeń, którego siedziba główna znajduje się poza Wspólnotą, znajdują się w więcej niż jednym Państwie Członkowskim, każdy oddział traktowany jest niezależnie dla stosowania niniejszej dyrektywy. W takim przypadku właściwe władze, organy nadzoru, administracja i likwidatorzy starają się skoordynować swoje działania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do środków odnoszących się do reorganizacji i postępowania likwidacyjnego dotyczącego zakładu ubezpieczeń.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się również, w stopniu określonym w art. 30, do środków odnoszących się do reorganizacji i postępowania likwidacyjnego dotyczącego oddziałów zakładów ubezpieczeń znajdujących się na terytorium Wspólnoty, których główna siedziba znajduje się poza Wspólnotą.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „zakład ubezpieczeń” oznacza przedsiębiorstwo, które uzyskało oficjalne zezwolenie zgodnie z art. 6 dyrektywy 73/239/EWG lub art. 6 dyrektywy 79/267/EWG;
- b) „oddział” oznacza każdą stałą obecność zakładu ubezpieczeń na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie pochodzenia, prowadzącego działalność ubezpieczeniową;
- c) „środki odnoszące się do reorganizacji” oznaczają środki pociągające za sobą interwencje władz administracyjnych lub sądowych, których celem jest zachowanie lub przywrócenie sytuacji finansowej zakładu ubezpieczeń, a które oddziałują na istniejące wcześniej prawa stron innych niż sam zakład ubezpieczeń, w tym środki, ale nie tylko te, powodujące możliwość zawieszenia płatności, zawieszenia środków egzekucji lub obniżenie roszczeń;
- d) „postępowanie likwidacyjne” oznacza wspólne postępowanie powodujące upłynnienie aktywów zakładu ubezpieczeń i podział uzyskanych z nich dochodów odpowiednio pomiędzy wierzycieli, udziałowców lub członków, które, gdy to konieczne, przewiduje interwencję władz administracyjnych lub sądowych Państwa Członkowskiego, w tym sytuację, gdy postępowanie wspólne kończy się postępowaniem układowym lub innym analogicznym środkiem, bez względu na to, czy jego podstawą jest niewypłacalność i niezależnie od tego, czy jest ono dobrowolne czy przymusowe;

- e) „Państwo Członkowskie pochodzenia” oznacza Państwo Członkowskie, w którym zakład ubezpieczeń uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 6 dyrektywy 73/239/EWG lub art. 6 dyrektywy 79/267/EWG;
- f) „przyjmujące Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie inne niż Państwo Członkowskie pochodzenia, w którym zakład ubezpieczeń posiada oddziały;
- g) „właściwe władze” oznaczają władze administracyjne lub sądowe Państwa Członkowskiego, które są właściwe w przypadku środków odnoszących się do reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego;
- h) „organy nadzoru” oznaczają właściwe organy w rozumieniu art. 1 lit. k) dyrektywy 92/49/EWG i art. 1 ust. 1 dyrektywy 92/96/EWG;
- i) „zarządca” oznacza każdą osobę lub organ wyznaczony przez właściwe władze w celu zarządzania środkami odnoszącymi się do reorganizacji;
- j) „likwidator” oznacza każdą osobę lub organ wyznaczony przez właściwe władze lub zarząd zakładu ubezpieczeń w celu kierowania postępowaniem likwidacyjnym;
- k) „roszczenia ubezpieczeniowe” oznaczają każdą kwotę, którą zakład ubezpieczeń winien jest osobom ubezpieczonym, posiadaczom polis, beneficjentom lub każdej poszkodowanej stronie, posiadającej prawo wniesienia skargi wobec zakładu ubezpieczeń, wynikające z umowy o ubezpieczenie i z każdego działania przewidzianego w art. 1 ust. 2 i ust. 3 dyrektywy 79/267/EWG w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich, w tym kwoty zarezerwowane dla wymienionych wyżej osób, w przypadku gdy nie są jeszcze znane wszystkie elementy zadłużenia. Składki ubezpieczeniowe należne od zakładu ubezpieczeń w rezultacie niezawarcia umowy lub unieważnienia umów i operacji ubezpieczeniowych przed rozpoczęciem postępowania likwidacyjnego uznaje się również za roszczenia ubezpieczeniowe.

TYTUŁ II

ŚRODKI ODNOSZĄCE SIĘ DO REORGANIZACJI

Artykuł 3

Zakres

Niniejszy tytuł stosuje się do środków odnoszących się do reorganizacji zdefiniowanych w art. 2 lit. c).

Artykuł 4

Przyjęcie środków odnoszących się do reorganizacji — stosowne przepisy

1. Jedynie właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia mają prawo decydować w sprawie środków odnoszących się do reorganizacji w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń, w tym także jego oddziałów w innych Państwach Członkowskich. Środki odnoszące się do reorganizacji nie wykluczają otwarcia postępowania likwidacyjnego przez Państwo Członkowskie pochodzenia.
2. Środki odnoszące się do reorganizacji podlegają przepisom ustawowym wykonawczym i administracyjnym stosowanym w Państwie Członkowskim pochodzenia, o ile inaczej nie przewiduje się w art. 19-26.
3. Środki odnoszące się do reorganizacji skutkują w pełni na obszarze całej Wspólnoty, zgodnie z prawem krajowym Państwa Członkowskiego pochodzenia, bez dalszych formalności, w tym w stosunku do stron trzecich w innych Państwach Członkowskich, nawet jeżeli prawo takiego kraju nie przewiduje tego rodzaju środków odnoszących się do reorganizacji lub ich wdrożenie uzależnia od warunków, które nie są spełnione.
4. Środki odnoszące się do reorganizacji skutkują na obszarze całej Wspólnoty od momentu, w którym zaczynają skutkować w Państwie Członkowskim, w którym zostały podjęte.

Artykuł 5

Informacje dla organów nadzoru

Właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia informują w trybie pilnym organy nadzoru Państwa Członkowskiego pochodzenia o swojej każdej decyzji w sprawie środków odnoszących się do reorganizacji, o ile to możliwe przed ich przyjęciem, w przeciwnym razie bezpośrednio po ich zastosowaniu. Organy nadzoru Państwa Członkowskiego pochodzenia informują w trybie pilnym organy nadzoru pozostałych Państw Członkowskich o swojej decyzji dotyczącej przyjęcia środków odnoszących się do reorganizacji, w tym o możliwych praktycznych skutkach tego rodzaju środków.

Artykuł 6

Jawność

1. Jeżeli w Członkowskim Państwie pochodzenia możliwe jest odwołanie się od środków odnoszących się do reorganizacji, właściwe władze tego Państwa, zarządca lub jakakolwiek osoba do tego upoważniona, zapewnią jawność decyzji w sprawie środków odnoszących się do reorganizacji, zgodnie z procedurami odnoszącymi się do publikacji obowiązującymi w Państwie Członkowskim pochodzenia, publikując ponadto, tak szybko jak to możliwe, w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wyciąg z dokumentu, w którym ustanowione zostały środki odnoszące się

do reorganizacji. Organy nadzoru wszystkich innych Państw Członkowskich, które poinformowane zostały o decyzji dotyczącej środków odnoszących się do reorganizacji stosownie do art. 5, mogą opublikować tego rodzaju decyzję na swoim terytorium w sposób, który uznają za właściwy.

2. W publikacji przewidzianej w ust. 1 należy wymienić właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia, obowiązujące przepisy, zgodnie z art. 4 ust. 2 i ewentualnie mianowanego zarządcę. Językiem publikacji jest język urzędowy lub jeden z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, w którym publikowana jest informacja.

3. Środki odnoszące się do reorganizacji stosowane są bez względu na postanowienia dotyczące publikacji, ustalone w ust. 1-2 i są w pełni skuteczne w stosunku do wierzycieli, chyba że właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia lub przepisy krajowe tego państwa stanowią inaczej.

4. Jeżeli środki odnoszące się do reorganizacji dotyczą wyłącznie praw udziałowców, członków lub pracowników zakładu ubezpieczeń występujących we własnym imieniu, niniejszego artykułu nie stosuje się, chyba że prawo regulujące środki odnoszące się do reorganizacji stanowi inaczej. Właściwe władze określają sposób, w jaki zainteresowane strony, do których odnoszą się te środki, informowane są zgodnie z właściwymi przepisami prawa.

Artykuł 7

Informacje dla znanych wierzycieli — prawo do zgłaszania roszczeń

1. Jeżeli przepisy prawne Państwa Członkowskiego pochodzenia wymagają zgłoszenia roszczenia w celu jego rozpoznania lub stanowią o obowiązkowym zawiadomieniu o środkach odnoszących się do reorganizacji wierzycieli mających miejsce stałego pobytu, zamieszkania lub siedzibę główną w tym Państwie, właściwe władze tego państwa pochodzenia lub zarządca informują również znanych wierzycieli mających miejsce stałego pobytu, zamieszkania lub siedzibę główną w innym Państwie Członkowskim, zgodnie z przepisami art. 15 i art. 17 ust. 1.

2. Jeżeli przepisy prawne Państwa Członkowskiego pochodzenia przewidują prawo wierzycieli mających miejsce stałego pobytu, zamieszkania lub siedzibę główną w tym państwie do zgłaszania roszczeń lub przedstawienia uwag dotyczących tych roszczeń, wierzyciele, którzy mają miejsce stałego pobytu, zamieszkania lub siedzibę główną w innym Państwie Członkowskim, mają takie samo prawo zgłaszania roszczeń lub przedstawiania uwag, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 i w art. 17 ust. 2.

TYTUŁ III

POSTĘPOWANIE LIKWIDACYJNE

Artykuł 8

Otwarcie postępowania likwidacyjnego — informacje dla organów nadzoru

1. Jedynie właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia mają prawo podjąć decyzję o otwarciu postępowania likwidacyjnego odnośnie do zakładu ubezpieczeń, w tym jego oddziałów w innych Państwach Członkowskich. Decyzja taka może zostać podjęta w przypadku braku lub w rezultacie zastosowania środków odnoszących się do reorganizacji.

2. Decyzja dotycząca otwarcia postępowania likwidacyjnego zakładu ubezpieczeń, w tym jego oddziałów w innych Państwach Członkowskich, przyjęta zgodnie z prawem krajowym Państwa Członkowskiego pochodzenia, uznawana jest bez dalszych formalności na terytorium wszystkich innych Państw Członkowskich i skutkuje w momencie jej wejścia w życie w Państwie Członkowskim, w którym otwarto postępowanie.

3. Organy nadzoru Państwa Członkowskiego pochodzenia informowane są w trybie pilnym o decyzji otwierającej postępowanie likwidacyjne, o ile to możliwe przed jego rozpoczęciem lub niezwłocznie po otwarciu postępowania. Organy nadzoru Państwa Członkowskiego pochodzenia informują w trybie pilnym organy nadzoru wszystkich innych Państw Członkowskich o decyzji otwierającej postępowanie likwidacyjne, w tym o możliwych praktycznych skutkach tego rodzaju postępowania.

Artykuł 9

Obowiązujące prawo

1. Decyzja o otwarciu postępowania likwidacyjnego w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń oraz jej skutki regulowane są przez przepisy ustawowe wykonawcze i administracyjne stosowane w Państwie Członkowskim pochodzenia, o ile inaczej nie przewidziano w art. 19-26.

2. Prawo Państwa Członkowskiego pochodzenia powinno w szczególności ustalać:

- a) aktywa stanowiące część nieruchomości, postępowanie z aktywami nabytymi przez zakład ubezpieczeń lub przekazanymi zakładowi ubezpieczeń po otwarciu postępowania likwidacyjnego;
- b) stosowne kompetencje zakładu ubezpieczeń i likwidatora;
- c) warunki dokonywania potrąceń z tytułu roszczeń;

- d) skutki postępowania likwidacyjnego w przypadku aktualnych umów, w których stroną jest zakład ubezpieczeń;
- e) skutki postępowania likwidacyjnego w przypadku postępowań wszczętych przez indywidualnych wierzycieli, z wyjątkiem spraw w toku przewidzianych w art. 26;
- f) roszczenia wnoszone w stosunku do nieruchomości i zaspokajanie roszczeń powstałych po otwarciu procedury likwidacyjnej;
- g) zasady zgłaszania, weryfikacji i dopuszczalności roszczeń;
- h) zasady podziału dochodów uzyskanych z upłynionych aktywów, kolejność roszczeń oraz prawa wierzycieli, częściowo zaspokojonych po otwarciu postępowania likwidacyjnego na podstawie prawa rzeczowego lub wskutek dokonanych potrażeń;
- i) warunki i skutki zamknięcia postępowania likwidacyjnego, w szczególności z powodu postępowania układowego;
- j) prawa wierzycieli po zamknięciu postępowania likwidacyjnego;
- k) kto ponosi koszty i wydatki poniesione w toku postępowania likwidacyjnego;
- l) zasady dotyczące nieskuteczności, unieważnienia lub niewykonalności aktów prawnych ze szkodą dla wszystkich wierzycieli.

Artykuł 10

Postępowanie w sprawie roszczeń ubezpieczeniowych

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że roszczenia ubezpieczeniowe mają pierwszeństwo przed innymi roszczeniami wobec zakładu ubezpieczeń, zgodnie z jedną lub obiema poniższymi metodami:
 - a) roszczenia ubezpieczeniowe w odniesieniu do aktywów stanowiących techniczną rezerwę mają absolutne pierwszeństwo w stosunku do wszelkich innych roszczeń wobec zakładu ubezpieczeń;
 - b) roszczenia ubezpieczeniowe w odniesieniu do wszystkich aktywów zakładu ubezpieczeń mają pierwszeństwo w stosunku do wszystkich innych roszczeń wobec zakładu ubezpieczeń z jedynymi dopuszczalnymi wyjątkami:
 - i) roszczeń pracowników wynikających z umowy lub stosunku zatrudnienia;

- ii) roszczeń podatkowych instytucji publicznych;
- iii) roszczeń systemów zabezpieczenia społecznego;
- iv) roszczeń do aktywów z tytułu praw na rzeczy.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 Państwa Członkowskie mogą postanowić, że wszystkie wydatki lub część wydatków wynikających z postępowania likwidacyjnego, zgodnie z przepisami ich prawa krajowego, mają pierwszeństwo przed roszczeniami ubezpieczeniowymi.

3. Państwa Członkowskie, które przyjmują metodę przewidzianą w ust. 1 lit. a) zobowiązują zakłady ubezpieczeniowe do ustanowienia i prowadzenia na bieżąco specjalnego rejestru, zgodnie z przepisami wymienionymi w Załączniku.

Artykuł 11

Przeniesienie do programu gwarancji

Państwo Członkowskie pochodzenia może ustalić, że prawa wierzycieli ubezpieczeniowych zostaną przeniesione do programu gwarancji, roszczenia z tego programu nie podlegają postanowieniom art. 10 ust. 1.

Artykuł 12

Przedstawianie preferencyjnych roszczeń z aktywów

W drodze odstępstwa od art. 18 dyrektywy 73/239/EWG oraz art. 21 dyrektywy 79/267/EWG Państwa Członkowskie, które stosują metodę ustaloną w art. 10 ust. 1 lit. b) niniejszej dyrektywy, wymagają od każdego zakładu ubezpieczeń przedstawienia w każdej chwili i niezależnie od możliwej likwidacji roszczeń, które zgodnie z tą metodą mogą mieć pierwszeństwo w stosunku do roszczeń ubezpieczeniowych zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) i które zarejestrowane są na kontach zakładu ubezpieczeń w aktywach wymienionych w art. 21 dyrektywy 92/49/EWG oraz w art. 21 dyrektywy 92/96/EWG.

Artykuł 13

Cofnięcie zezwolenia

1. Jeżeli zdecydowano o otwarciu postępowania likwidacyjnego w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń, cofa się przyznane mu zezwolenie, z wyjątkiem zakresu niezbędnego do celów z ust. 2, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 22 dyrektywy 73/239/EWG i art. 26 dyrektywy 79/267/EWG, o ile zezwolenie nie zostało wcześniej cofnięte.

2. Cofnięcie zezwolenia zgodnie z ust. 1 nie zwalnia likwidatora ani żadnej innej osoby, której właściwe władze powierzyły takie zadanie, od wykonywania określonych czynności zakładu

ubezpieczeń, które są niezbędne lub właściwe do celów likwidacji. Państwo Członkowskie pochodzenia może ustalić, że tego rodzaju działalność prowadzona jest za zgodą i pod nadzorem organów nadzoru tego państwa.

Artykuł 14

Jawność

1. Właściwe organy, likwidator lub jakakolwiek osoba mianowana w tym celu przez właściwe władze zapewniają jawność decyzji w sprawie otwarcia postępowania likwidacyjnego zgodnie z procedurami odnoszącymi się do publikacji obowiązującymi w Państwie Członkowskim pochodzenia, a także poprzez umieszczenie wyciągu z decyzji o likwidacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Organy nadzoru wszystkich innych Państw Członkowskich, które poinformowane zostały o decyzji dotyczącej otwarcia postępowania likwidacyjnego stosownie do art. 8 ust. 3, mogą opublikować tego rodzaju decyzję na swoim terytorium w sposób, który uznają za właściwy.

2. Publikacja decyzji o otwarciu postępowania likwidacyjnego, określonego w ust. 1, wymienia właściwy organ Państwa Członkowskiego pochodzenia, stosowane przepisy i wyznaczonego likwidatora. Językiem publikacji jest język urzędowy lub jeden z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, w którym publikowana jest informacja.

Artykuł 15

Informacje dla znanych wierzycieli

1. Jeżeli otwarte zostało postępowanie likwidacyjne, właściwe organy Państwa Członkowskiego pochodzenia, likwidator lub jakakolwiek osoba wyznaczona w tym celu przez właściwe organy bezzwłocznie, indywidualnie zawiadamia pisemnie każdego znanego wierzyciela mającego zwykłe miejsce stałego pobytu, zamieszkania lub siedzibę główną w innym Państwie Członkowskim.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności terminów, kar ustanowionych w odniesieniu do tych terminów, organu lub władzy upoważnionej do akceptowania wnoszonych roszczeń lub uwag odnoszących się do roszczeń i innych ustanowionych środków. W zawiadomieniu wskazuje się również, którzy wierzyciele są preferowani lub zabezpieczeni wymogiem prawa rzeczowego przy wnoszeniu swoich roszczeń. W przypadku roszczeń ubezpieczeniowych w zawiadomieniu wskazać należy dalej ogólne skutki postępowania likwidacyjnego odnoszące się do umów ubezpieczeniowych, w szczególności terminy ich wygaśnięcia oraz prawa i obowiązki osób ubezpieczonych w stosunku do umowy lub operacji.

Artykuł 16

Prawo wnoszenia roszczeń

1. Każdy wierzyciel, mający zwykłe miejsce stałego pobytu, zamieszkania lub siedzibę główną w Państwie Członkowskim

innym niż Państwo Członkowskie pochodzenia, w tym organy publiczne Państwa Członkowskiego, ma prawo wnosić roszczenia lub przedkładać pisemne uwagi odnoszące się do roszczenia.

2. Roszczenia wszystkich wierzycieli, mających miejsce stałego pobytu, zamieszkania lub siedzibę główną w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie pochodzenia, w tym wymienione powyżej organy, traktowane są w taki sam sposób i zgodnie z tą samą kolejnością, jak roszczenia o równorzędnym charakterze wnoszone przez wierzycieli mających miejsce stałego pobytu, zamieszkania lub siedzibę główną w Państwie Członkowskim pochodzenia.

3. Z wyjątkiem przypadków, gdy przepisy prawa Państwa Członkowskiego pochodzenia stanowią inaczej, wierzyciel przesyła ewentualne kopie dokumentów potwierdzających, wskazuje charakter roszczenia, datę jego powstania oraz kwotę, określa, czy domaga się preferencji, zabezpieczenia na rzeczy lub zabezpieczenia tytułu prawnego roszczenia oraz które aktywa zapewniają jego zabezpieczenie. Nie ma potrzeby wskazywania kolejności zaspokajania roszczeń ubezpieczeniowych z art. 10.

Artykuł 17

Języki i forma

1. Informacje w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 15, przekazywane są w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego pochodzenia. W tym celu wykorzystywany jest formularz z nagłówkiem „Zaproszenie do wnoszenia roszczeń; terminy, których należy przestrzegać” lub, jeżeli prawo Państwa Członkowskiego pochodzenia zezwala na przedkładanie uwag odnoszących się do roszczeń — „Zaproszenie do przedstawiania uwag odnoszących się do roszczeń; terminy, których należy przestrzegać”, we wszystkich urzędowych językach Unii Europejskiej.

Jednakże w przypadku gdy znany wierzyciel ma roszczenie ubezpieczeniowe, informacja w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 15, przekazywana jest w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, w którym wierzyciel ma zwykłe miejsce stałego pobytu, zamieszkania lub siedzibę główną.

2. Każdy wierzyciel, który ma miejsce stałego pobytu, zamieszkania lub siedzibę główną w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie pochodzenia, może wnieść swoje roszczenie lub przedłożyć uwagi odnoszące się do roszczenia w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych tego Państwa Członkowskiego. W tym przypadku wniesione roszczenie lub przedłożone uwagi odnoszące się do roszczenia noszą odpowiednio nagłówek „Wniesienie roszczenia” lub „Przedłożenie uwag odnoszących się do roszczenia” w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego pochodzenia.

Artykuł 18

Regularne informowanie wierzycieli

1. Likwidatorzy regularnie informują, we właściwy sposób, wierzycieli, w szczególności o postępach likwidacji.
2. Organy nadzoru Państw Członkowskich mogą żądać informacji dotyczących rozwoju wydarzeń w postępowaniu likwidacyjnym od organów nadzoru Państwa Członkowskiego pochodzenia.

TYTUŁ IV

WSPÓLNE PRZEPISY DLA ŚRODKÓW ODNOSZĄCYCH SIĘ DO REORGANIZACJI I POSTĘPOWANIA LIKWIDACYJNEGO

Artykuł 19

Skutki dotyczące określonych umów i praw

W drodze odstępstwa od art. 4 i 9, skutki uruchomienia środków odnoszących się do reorganizacji i otwarcia postępowania likwidacyjnego w stosunku do umów i praw wymienionych poniżej podlegają następującym zasadom:

- a) umowy o pracę i stosunek zatrudnienia regulowane są wyłącznie przez przepisy krajowe Państwa Członkowskiego stosowane do umów o pracę i stosunku zatrudnienia;
- b) umowa, w której przyznano prawo użytkowania nieruchomości, regulowana jest wyłącznie przez ustawodawstwo Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się nieruchomość;
- c) prawa zakładu ubezpieczeń w odniesieniu do nieruchomości, statków lub samolotów, podlegających rejestracji w rejestrze publicznym, regulowane są przez przepisy krajowe Państwa Członkowskiego mającego uprawnienia do prowadzenia takiego rejestru.

Artykuł 20

Prawa rzeczowe osób trzecich

1. Uruchomienie środków odnoszących się do reorganizacji lub otwarcie postępowania likwidacyjnego nie ma wpływu na prawa rzeczowe wierzycieli lub stron trzecich w odniesieniu do rzeczowych i niematerialnych składników, ruchomości lub nieruchomości — zarówno rzeczy szczególnie wartościowych, jak

i zbiorów rzeczy nieokreślonych jako całość, zmieniających się od czasu do czasu — należących do zakładu ubezpieczeń i znajdujących się na terytorium innego Państwa Członkowskiego w czasie uruchomienia tego rodzaju środków lub otwarcia postępowania likwidacyjnego.

2. Prawa określone w ust. 1 oznaczają w szczególności:

- a) prawo rozporządzania aktywami lub ich sprzedawania w celu uzyskania zaspokojenia roszczenia z dochodów ze sprzedaży lub przychodów z tych rzeczy, w szczególności tytułem zastawu lub zastawu hipotecznego;
- b) wyłączne prawo ściągania należności, w szczególności prawo gwarantowane przez prawo zastawu w odniesieniu do należności lub poprzez przewłaszczenie należności przez gwarancję;
- c) prawo roszczenia do rzeczy i/lub wymóg przywrócenia do stanu poprzedniego przez każdego, kto je posiada lub z nich korzysta sprzecznie z życzeniem strony do tego uprawnionej;
- d) prawo rzeczowe do korzystnego użytkowania rzeczy.

3. Prawo zapisane w rejestrze publicznym i wykonalne w stosunku do stron trzecich, na podstawie którego można uzyskać prawo rzeczowe w rozumieniu ust. 1, jest traktowane jako prawo rzeczowe.

4. Ustęp 1 nie wyklucza działań dotyczących nieskuteczności, unieważnienia lub niewykonalności, określonych w art. 9 ust. 2 lit. l).

Artykuł 21

Zastrzeżenie prawa własności

1. Uruchomienie środków odnoszących się do reorganizacji lub otwarcie postępowania likwidacyjnego w odniesieniu do zakładu ubezpieczeń nabywającego aktywa nie ma wpływu na prawo sprzedającego do zastrzeżenia własności rzeczy nabytej, jeżeli w czasie uruchamiania tego rodzaju środków lub postępowania rzecz znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż państwo, w którym uruchomiono taki środek lub otwarto postępowanie.

2. Uruchomienie środków odnoszących się do reorganizacji lub otwarcie postępowania likwidacyjnego zakładu ubezpieczeń sprzedającego rzecz po jej dostarczeniu nie stanowi podstawy do unieważnienia lub rozwiązania umowy sprzedaży i nie przeszkadza kupującemu w nabyciu praw własności, jeżeli w czasie uruchamiania tego rodzaju środków lub postępowania sprzedana rzecz znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego innego niż państwo, w którym uruchomiono taki środek lub otwarto postępowanie.

3. Ustęp 1 i ust. 2 nie wykluczają działań dotyczących nieskuteczności, unieważnienia lub niewykonalności, określonych w art. 9 ust. 2 lit. l).

Artykuł 22

Potrącenia

1. Uruchomienie środków odnoszących się do reorganizacji lub otwarcie postępowania likwidacyjnego nie narusza prawa wierzycieli do potrącenia należności odnoszących się do ich roszczenia z roszczeń zakładu ubezpieczeń, o ile na takie potrącenie zezwala prawo regulujące roszczenia zakładu ubezpieczeń.

2. Ustęp 1 nie wyklucza działań dotyczących nieskuteczności, unieważnienia lub niewykonalności, o których mowa w art. 9 ust. 2 lit. l).

a) nieruchomości;

b) statek lub samolot zarejestrowany w rejestrze publicznym; lub

c) zbywalne lub inne papiery wartościowe, których istnienie albo zbycie zakłada wpis do rejestru lub na rachunek ustanowiony na podstawie przepisów lub umieszczonych w centralnym systemie depozytów, regulowanym prawem Państwa Członkowskiego,

obowiązywanie takiego działania podlega przepisom Państwa Członkowskiego, na którego terytorium położona jest nieruchomość lub mającego uprawnienia do prowadzenia takiego rejestru.

Artykuł 23

Rynki regulowane

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 20 skutki środków odnoszących się do reorganizacji lub otwarcia postępowania likwidacyjnego w stosunku do praw i obowiązków stron na rynku regulowanym regulowane są wyłącznie przez przepisy obowiązujące na tym rynku.

2. Ustęp 1 nie wyklucza działań dotyczących nieskuteczności, unieważnienia lub niewykonalności, o których mowa w art. 9 ust. 2 lit. l), które mogą być podejmowane w celu unieważnienia płatności lub transakcji w ramach obowiązującego na tym rynku prawa.

Artykuł 24

Działania szkodliwe

Artykuł 9 ust. 2 lit. l) nie ma zastosowania, w przypadku gdy osoba, która skorzystała z aktu prawnego szkodliwego dla wszystkich wierzycieli, udowodni że:

- a) wymieniony akt podlega przepisom prawa Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie pochodzenia; i
- b) te przepisy prawne nie pozwalają żadnymi środkami zaskarżyć tego aktu w odnośnej sprawie.

Artykuł 25

Ochrona nabywców-stron trzecich

Jeżeli poprzez sfinalizowane działanie po przyjęciu środków odnoszących się do reorganizacji lub otwarcia postępowania likwidacyjnego zakład ubezpieczeń przekazuje za wynagrodzeniem:

Artykuł 26

Sprawy sądowe w toku

Skutki środków odnoszących się do reorganizacji i postępowania likwidacyjnego wpływające na toczące się sprawy sądowe dotyczące rzeczy lub praw, których pozbawiono zakład ubezpieczeń, regulowane są wyłącznie przez przepisy krajowe Państwa Członkowskiego, w którym toczy się sprawa.

Artykuł 27

Zarządcy i likwidatorzy

1. Mianowanie zarządców i likwidatorów poświadczane jest uwierzytelnionym odpisem oryginalnej decyzji lub innym świadectwem wystawionym przez właściwe organy Państwa Członkowskiego pochodzenia mianującym ich.

Wymagane może być tłumaczenie na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, na terytorium którego zamierza działać zarządca lub likwidator. Nie wymaga się żadnych przepisów prawnych lub podobnych formalności.

2. Zarządcy i likwidatorzy uprawnieni są do wykonywania na terytorium wszystkich Państw Członkowskich wszystkich uprawnień, do których uprawnieni są na terytorium Państwa Członkowskiego pochodzenia. Osoby wspomagające lub odpowiednio przedstawiciele zarządców i likwidatorów mogą być mianowani, zgodnie z przepisami krajowymi Państwa Członkowskiego pochodzenia, w czasie stosowania środków odnoszących się do reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego, w szczególności w przyjmującym Państwie Członkowskim i szczególnie w celu pomocy w przezwycięzeniu wszystkich trudności, które napotkać mogą wierzyciele w przyjmującym Państwie Członkowskim.

3. Wykonując swoje uprawnienia zgodnie z przepisami krajowymi Państwa Członkowskiego pochodzenia, zarządca lub likwidator przestrzega przepisów prawnych Państwa Członkowskiego,

na terytorium którego podejmuje działania, w szczególności procedur upływniania aktywów i informowania pracowników. W zakres tych uprawnień nie może wchodzić użycie siły lub prawo orzekania w postępowaniach sądowych lub sporach.

Artykuł 28

Rejestracja w rejestrze publicznym

1. Zarządca, likwidator lub każdy inny organ lub osoba należycie upoważnieni w Państwie Członkowskim pochodzenia mogą, żądać, aby środek odnoszący się do reorganizacji lub decyzja o otwarciu postępowania likwidacyjnego zostały zarejestrowane w rejestrze gruntów, rejestrze handlowym i w każdym innym rejestrze publicznym prowadzonym w pozostałych Państwach Członkowskich.

Jednakże jeżeli Państwo Członkowskie zarządzi obowiązkową rejestrację, organ lub osoba, o której mowa w ustępie 1, podejmie wszelki konieczne środki, aby zapewnić taką rejestrację.

2. Koszty rejestracji traktowane są jako koszty i wydatki poniesione w postępowaniu.

Artykuł 29

Tajemnica zawodowa

Wszystkie osoby, które mają otrzymać lub wyjawić informacje w związku z procedurami dotyczącymi komunikacji ustalonymi w art. 5, 8 i 30 zobowiązane są do zachowania tajemnicy zawodowej, w taki sam sposób, jak to jest ustanowione w art. 16 dyrektywy 92/49/EWG i w art. 15 dyrektywy 92/96/EWG, z wyjątkiem wszystkich organów sądowych, do których stosowane są istniejące przepisy krajowe.

Artykuł 30

Oddziały zakładu ubezpieczeń w państwach trzecich

1. Bez względu na definicje ustalone w art. 2 lit. e), f) i g) oraz w celu zastosowania przepisów niniejszej dyrektywy do środków odnoszących się do reorganizacji i postępowania likwidacyjnego dotyczącego oddziału zakładu ubezpieczeń, położonego w Państwie Członkowskim, którego siedziba główna znajduje się poza terytorium Wspólnoty:

- a) „Państwo Członkowskie pochodzenia” oznacza Państwo Członkowskie, w którym oddziałowi udzielono zezwolenia zgodnie z art. 23 dyrektywy 73/239/EWG i art. 27 dyrektywy 79/267/EWG; i
- b) „organy nadzoru” i „właściwe władze” oznaczają te organy Państwa Członkowskiego, w którym oddział uzyskał zezwolenie.

2. Jeżeli zakład ubezpieczeń, którego siedziba główna znajduje się poza Wspólnotą, posiada oddziały ustanowione w więcej niż jednym Państwie Członkowskim, każdy oddział, w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy, traktowany jest niezależnie. Właściwe władze i organy nadzoru tych Państw Członkowskich postarają się skoordynować swoje działania. Wszyscy zarządcy lub likwidatorzy podobnie postarają się skoordynować swoje działania.

Artykuł 31

Wykonanie dyrektywy

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne zgodne z niniejszą dyrektywą przed 20 kwietnia 2003 r. O powyższym niezwłocznie poinformują Komisję.

Jeżeli Państwo Członkowskie przyjmie te środki, zawierają one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub towarzyszyć im będzie takie odniesienie w chwili ich publikacji. Metody wprowadzenia takiego odniesienia ustalają Państwa Członkowskie.

2. Przepisy krajowe przyjęte w związku z wykonaniem niniejszej dyrektywy dotyczą wyłącznie środków odnoszących się do reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego, przyjętych lub otwartych po dacie, o której mowa w ust. 1. Środki odnoszące się do reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego otwartego przed tą datą w dalszym ciągu regulowane są przez przepisy stosowane w czasie ich przyjęcia lub otwarcia.

3. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty głównych przepisów krajowego prawa, które przyjęły w obszarze regulowanym przez niniejszą dyrektywę.

Artykuł 32

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 33

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 marca 2001 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. LINDH

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

REJESTR SPECJALNY, OKREŚLONY W ART. 10 UST. 3

1. Każdy zakład ubezpieczeń musi w swojej siedzibie głównej prowadzić rejestr aktywów wykorzystywanych w celu pokrycia technicznej rezerwy, wyliczonej i lokowanej zgodnie z przepisami Państwa Członkowskiego pochodzenia.
 2. W przypadku gdy zakład ubezpieczeń prowadzi zarówno ubezpieczenia na życie, jak i inne, musi w swojej siedzibie głównej prowadzić rejestr dla każdego typu ubezpieczeń. Jednakże w przypadku gdy Państwo Członkowskie zezwoli zakładowi ubezpieczeń na prowadzenie ubezpieczeń na życie i od rodzajów ryzyka wymienionych w pkt 1 i 2 załącznika A do dyrektywy 73/239/EWG, może zdecydować o prowadzeniu przez ten zakład ubezpieczeń jednego rejestru dla całej jego działalności.
 3. Łączna wartość wprowadzonych aktywów, wycenionych zgodnie z zasadami stosowanymi w Państwie Członkowskim pochodzenia, nie może być nigdy mniejsza niż wartość rezerwy technicznej.
 4. W przypadku gdy wprowadzone do rejestru aktywa podlegają prawu rzeczowemu, na korzyść wierzyciela lub strony trzeciej, z takim skutkiem, że część wartości rzeczy nie jest dostępna w celu pokrycia zobowiązań, fakt ten musi być odnotowany w rejestrze, a niedostępna kwota nie może być włączona do wartości łącznej, o której mowa w pkt 3.
 5. W przypadku gdy aktywa wykorzystywane do pokrycia rezerwy technicznej podlegają prawu rzeczowemu wierzyciela lub strony trzeciej, bez spełnienia warunków z pkt 4, lub aktywa te podlegają zastrzeżeniu prawa własności rzeczy sprzedanej na rzecz wierzyciela lub strony trzeciej albo jeżeli wierzyciel posiada prawo do potrącenia z roszczenia zakładu ubezpieczeń swojego roszczenia, wtedy sposób postępowania z takimi aktywami w przypadku likwidacji zakładu ubezpieczeń przy zastosowaniu metody ustalonej w art. 10 ust. 1 lit. a) określa ustawodawstwo Państwa Członkowskiego pochodzenia, z wyjątkiem sytuacji kiedy do tej rzeczy stosowane są art. 20-21 lub 22.
 6. Struktura aktywów wprowadzonych do rejestru zgodnie z pkt. 1-5 nie może być zmieniana od momentu otwarcia postępowania likwidacyjnego, a w rejestrze nie wolno dokonywać żadnych innych zmian oprócz poprawienia błędów maszynowych, z wyjątkiem sytuacji gdy kompetentny organ wyda zezwolenie.
 7. Bez względu na pkt 6, likwidatorzy muszą dodać do wymienionych aktywów ich oprocentowanie oraz wartość czystych premii uzyskanych w odniesieniu do rodzaju działalności prowadzonej pomiędzy otwarciem postępowania likwidacyjnego a momentem wypłacania roszczeń ubezpieczeniowych lub do momentu wykorzystania transferów z portfela.
 8. Jeżeli wynik upłynnienia aktywów jest mniejszy niż szacowana wartość w rejestrach, likwidatorzy muszą uzasadnić ten fakt przed kompetentnymi organami Państwa Członkowskiego pochodzenia.
 9. Organy nadzoru Państw Członkowskich muszą podjąć właściwe środki, aby zagwarantować pełne zastosowanie postanowień niniejszego załącznika w zakładach ubezpieczeń.
-